

A hét szentje: SZENT JUSZTINUSZ vértanú

100-ban született, a szamariai Szichemben (ma Nablus). Szülei görög származású pogányok voltak. A művelt Jusztinusz a filozófusoknál kereste az igazságot, de a kereszténységben találta meg "az egyedül megbízható és igaz filozófiát". Megtérése után fáradhatatlanul tanított és írt. Két Apológiája és a Dialógus a zsidó Trifonnal című párbeszéde maradt csak fenn. Tőle maradt ránk egy leírás arról, hogy hogyan ünnepelték még 165 táján Rómában a vasárnapi misét. Rómában iskolát nyitott, és nyilvános vitákat tartott. Hat társával együtt vértanúságot szenvedett Rómában, amikor Marcus Aurelius idején 165 körül lefejezték.

MÁRIAREMETEI MAJÁLIS

Pünkösdhétfői majálissal megkezdődött a 2020-as Eucharisztikus kongresszusra való készüllet második éve Máriaremetén. Együttal ministráns találkozó is zajlott.

Elég vegyes érzelmekkel és fáradtan indultam, szálltam be az autóba. Eddig sosem voltam Remetén a pünkösdi majálison, így számomra minden újdonságként hatott. Kora délelőtt érkezünk, útközben gyönyörködtem a szép napsütésben a sok zöldben és színes virágokban, szép épületekben.

A templomkertben lassan gyülekeztek az emberek, egyre több sátrat állítottak már fel a résztvevő közösségek. Gyülekeztek a ministránsok is, és érkeztek a családok. A hangulat egyre fokozódott a kertben, miközben egy-egy sátnál komoly beszélgetések, imádságok folytak. Kispapok, Verbiták, Jó Pásztor nővérek, Teréz anya nővérei, Házás hétvégések, Szent Egyed közösség, Irgalmasrend, Nyolc boldogság közösség, Máriarádió, Shalomosok és Boldog Cefferino Roma Misszió Tóni atya vezetésével is képviseltették magukat.

Mindenféle korosztály jelen volt. Volt szentségimádás, falmászás, labda és egyéb ügyességi játék, arc festés és mandala. Tánc és gitáros éneklés. Persze a gyóntatás és a mise sem maradt el. A bíboros úr köszöntötte és buzdította a ministránsokat. Beszélt a szentmise és az eucharisztia, a szentáldozás fontosságáról és elmondta, hogy ettől az évtől megszűnik a karizmák ünnepe, a majális, mint pünkösöd záró találkozó lenni. A Szent- atya ezt a napot Mária az egyház anyja ünnepévé tette.

Délután következett a NEK missziós küldöttek találkozója megköszönve az eddigi tevékenységeket, további munkára bízott a bíboros úr, majd az eddigi tapasztalatok megosztására került sor kis csoportokban.

Kozma atya azt mondta pünkösdkor, "ahhoz, hogy változzon a világ, nekünk kell változni" Megszívlelendő gondolat.

Egyszerre volt bennem öröm és csalódottság is. Jó volt hallani más plébániák előrehaladását, a fiatalok buzgóságát. Látni, hogy egyes helyeken megmozdultak a közösségek, tettek egy lépést Istenért, a közösségért, egymásért.

Ahol nincs élet, ott jön a halál!

Bennem is több gondolat, ötlet kavargó a jövőt illetően. Ebben az évben majd a szentmise kerül inkább a NEK középpontjába. Ami számomra személyes élmény volt: több régen látott ismerőssel találkozási jó volt megélni a találkozás örömét. Jó volt egy kerekesszékes fogyatékkal élő embernek a kezemet nyújtani és látni az arcát, melyen a boldogság könnyei gurultak végig. Személyesen éltem át ezt az ígét aznap (Ján 14,16): Én pedig kérem fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké...

Következő lehetőség az Úrral való elmélyültebb találkozásra június 2-án szombat 17ó-i szentségimádáson lesz. Szeretettel:

Landesz Rita

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2018 MÁJUSÁBAN (I.)

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme-
seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és
mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!**

Folytatom a Világiak, Család és Élet Pápai Tanácsa által írt és a pápa Amoris laetitia kezdetű apostoli buzdítására alapozott katekézissorozat alapján a szent család történetének elemzését.

Isten nagy álma. „Nem tudtátok, hogy nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem?” (Lk 2,49) Jézus ifjúkorából csak ez a néhány meglepő szó maradt ránk az evangéliumban. Jézus látszólag nem tiszteli Máriát és Józsefet, meglepődik, talán egy kicsit bosszantja is, hogy nem értik, miért maradt a templomban anélkül, hogy erről szólt volna nekik. Rejtélyes szavai mögött valójában elsősülött fiúságának misztériuma húzódik meg. Isten szívében már dédelgette Őt születése előtt is. „Minden anyja szíve alatt formálódó gyermek az Atyaistennek és az Ő örök szeretetének terve: Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszületél volna, megszenteltelek (Jer 1,4-5). Minden gyermek öröktől fogva ott van Isten szívében, és fogantatása pillanatában megvalósul a Teremtő örök álma.” (AL 168)

Nem csak Jézus, az Isten fia hivatott arra, hogy az Atya „dolgaiban” tevékenykedjék, minden gyermek az Atyához tartozik, nem szüleinek a tulajdona. Az Atya pedig a szülők minden elképzelését felülmúló csodálatos álmodat dédelget minden gyermekről. Erről az álomról mondja Szent II. János Pál: „Az ember képtelen szeretet nélkül élni. Magára marad, érthetlenné válik önmaga számára, értelmét veszíti az élete, ha szeretetet nem kap, szeretettel nem találkozik, nem tud szeretni és nem teheti a szeretetet magáévá.” (Redemptoris hominis 10) A szeretet több, mint a lélek egy megnyilvánulása vagy az önátadás egy cselekedete. A megélt és megtapasztalt szeretet, amellyel találkozunk, és amelyet megtapasztalunk, egy valóságos, élő személy, maga Krisztus, aki „az Atya és az Ő szeretete misztériumának kinyilatkoztatásában teljesen föltárja az embert az embernek, és megmutatja magasztos hivatását. Ezek az igazságok belőle fakadnak, és benne érik el csúcspontjukat.” (Gaudium et spes 22) Isten nem elvont vagy idillikus szeretetről álmodik. Az egyszülött Fiúban, aki József és Mária megdöbbenésére azt mondja, hogy Atyja dolgaiban kell lennie, jelenik meg számunkra az élet iránya és az igazi szeretet.

Hogyan gondoltatok gyermekeitekre, amikor fogantatásukról értesültetek? Milyen álmokat szőttetek róluk és hogyan módosultak ezek az álmok a gyerek megszületése után?

A „szereget” szó jelentheti például a hazaszeretetet, hivatásszeretetet, barátok közötti szeretetet, a munka szeretetét, a szülők és gyermekek közötti szeretetet, a testvérek és rokonok közötti szeretetet, a felebaráti szeretetet és Isten iránti szeretetet. E sokféle szeretet közül kiemelkedik a férfi és a nő egymás iránti szeretete, melyben a test és a lélek összjátéka szétválaszthatatlan, és az embernek a boldogság ígértét adja. Ez a szeretet ellenállhatatlannak, sőt a szeretet östípusának látszik, amely mellett első látásra minden egyéb szeretet elhalványul (vö. Deus caritas est 2). Ennek a szeretetnek különleges nyelve és eredeti kifejezőmódja van, és a házasságban teljeseedik ki. Ezért mondja XVI. Benedek pápa, hogy egyedül „a kizárólagos és végleges szereteten nyugvó házasság lehet a jele annak a kapcsolatnak, amely Istent a népéhez fűzi, és fordítva: a mód, ahogyan Isten szeret, lesz az emberi szeretet mércéje”. (Deus caritas est 11)

Isten Krisztusban megvalósult szeretetének teljességét az egy férfi és egy nő közötti lakodalmas szeretet jeleníti meg. Ez valóban nagy misztérium. Maga a gondolat, hogy Isten szívébe fogadva az emberiséget ilyen szeretettel szereti, már része a misztikus igazságnak. Istennek Izrael választott népével való egyedülálló kapcsolatáról szólva a Szentírás – különösen a próféták könyveiben – gyakran szól lakodalomról. „A szerető és életet

fakasztó emberpár igazi élő ikon – nem a tízparancsolat által tiltott kőből vagy aranyból készült bálvány –, és képes megjeleníteni a teremtő és üdvözítő Istent. (...) Ebben a megvilágításban a pár termékeny kapcsolata képmássá válik, segít megérteni és leírni Isten misztériumát, amely alapvető a Szentháromság keresztény szemléletében: Istenben megláttatja az Atyát, a Fiút és a szeretet Lelkét. A háromságos Isten szeretetközösség, és a család az ő élő tükröződése. (...) A házaspár szentháromságos szemlélete Szent Pál teológiájában (lásd Ef 5,21–32) jelenik meg.” (Amoris laetitia 11) Ferenc pápa meggyőződéssel mondja: „családalapításkor elhatározzuk, hogy részt vállalunk Isten álmában; hogy vele együtt álmodunk; hogy vele együtt alkotunk; hogy vele együtt játsszuk ezt a történetet és olyan világot építünk, amelyben senki nem érzi magát egyedül”. (AL321)

Idézzetek fel olyan eseteket, melyekben a Lélek megvilágosító kegyelme segített megoldást találni a családi problémára!

- folytatása következik -

Bíró László püspök